

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

III. An Romano-catholici Deiparam Latriæ cultu venerentur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

10. §. 18. 19. 20. Et in Antidoto Trident. sess.

4 &c.

VI. MEND. Kemn. ibid. Nullis certis & firmis documentis probari potest, Qui sint Ritus certo ab Apostolis traditi: qui ex Scriptura ostendi non possunt.

At fallum: Quia eos ipsa Necessitas Traditionum docet in meo *Luthero-ca.*

p. 1. q. 5.

Deinde & Veritas earum, in Scripturis contestata. Vide meum *Anu. christum*

p. 1. q. 2.

VII. MEND. Kemn. in Exam. Trid. sess. 4. de 7. genere traditionum. Nullis certis & firmis documentis probari potest: Qui sint ritus ab Apostolis traditi: qui ex Scriptura ostendi non possunt.

Fallum. Quia docuit *Bellar. libr. 4. ca. 4. 5. 6. 9. &c.*

VIII. MEND. Kemn. ibid. Insignis audacia est, Maiestatem Scripturae Canonicae aliquid aequare, sc. Traditiones.

At contra ipse, ibid. 1. Apostolos Ritus quosdam ordinasse, & tradidisse Ecclesiis; eorum scriptis certo constat.

2. Et verosimile est, quosdam alios externos, qui in Scriptura annotati Non sunt, ab Apostolis traditos esse.

Coacta veritatis confessio hæc contra suum met os mendax.

Heretici non tam Orthodoxos Mendacis onerant atque Calumniis; quam Ipsum IESUM Christum immanissime blasphemant. Quibus blasphemis in meo *Luthero-caluinistica*, & *Genealogia Luthero-caluinistica* p. 3. q. 21. Hic igitur præterimus.

QVÆSTIO III.

An Romano-catholici Deiparam cultus Latria venerentur?

I. LUTHERVS in Postilla in Annunc. B. Vir. Publica, ait, persuasione Mariae propterea in locum Christi successit. Hanc inuocant homines, huius misericordia confisi sunt, per hanc voluerunt placare Christum: Quasi is non esset Propitiator; sed horrendus Iudex & ultor.

2. Hanc Papista Deam constituunt: Omnipotentiam ei in caelo & in terra tribuunt.

II. CALVINI altius ascendit impietas, qui vetus illud Ecclesiae Canticum, *Monstra te esse Matrem*, suggillans, talem in nos calumniam intorsit; *Eam in caelis Mariam constituunt, quæ sibi potestatem seruet Christo Filio imperandi.*

Idem dum conuellit istud Canticum: *Sub tuum presidium*, &c. vociferatur: *Maiores nostri à Christo ad Mariam defecerunt.*

Perinde ac maiorem matri, quàm Filio potentiam tribueremus, neque tam Deum, quam Deiparam inuocemus. Idem in Ioan. cap. 2. v. 4. *Quid mihi & tibi mulier.* &c.

Denique eo progressus est furor, ut Christi propemodum nudati spoliis eam ornarent. Cumque has execrables in Filium Dei blasphemias damnamus; maligni & inuidi vocantur à Papistis; immo improbe calumniantur, s. Virginis honorem à nobis hostiliter impugnari. Quasi verò non habeat quantum illi honoris debetur, nisi DEÀ fiat: Aut hoc illi sit honorificum, sacrilegis titulis ornatam in Christi locum surrogari. Atrocem ergo illi Mariæ iniuriam faciunt, quando; ut mentis eam laudibus deformant; Deo eripiunt, quod suum est.

Duces hos reliquos secutus grex hæreticus, certatim in nos inque Deiparam, ceu furis actus, inuolant, pugnantque calumniis. Selnecerus disposi. de Festo Annunc. Virg. Melancton in Consil. de vitanda supersti. Herebrandus disputat. de har. puniendis. Bullingerus in Ioan. c. 2. Brētius Dom. 2. post Epiph. &c.

Hi omnes conclamant, Mariæ inuocationem in Ecclesia Pontificia esse idololatriam.

III. Erasmus in Colloq. de peregrinatione, de naufragio; (horret animus, calamusque tremat ecferari;) De Deipara figmentum proponit, quasi Glauco Pluroni epistolam ea scripisset in hæc verba; *Quod Lutherum secutus strenue suades, superuacaneum esse, inuocare Sanctos; à me quidem isto nomine bonam magnamque iniisti gratiam, scito.*

Nam antehactantum non enecabar improbis mortalium orationibus.

Ab Vna postulantur omnia; quasi Filius meus semper infans esset; quia talis fingitur, pingiturque in sinu meo. Subscriptio: B. Virgo mea manu subscripsi. Pre-scriptio est: Maria Mater IESU, Glaucio Pluto. Claufula: Hac te scire volui: tu cogita, quid modo respondendum censeas, nam mihi plane res cordi est. Ex Aede nostra lapidea Cal. Augusti, anno filij mei passus 1524.

Hæc vehementer & eloquenter exagitata noster Bzouius, Conc. 19. Super Salue Regina, refutat: Et ego in mea Clauis predicandi Rosarium l. 1. ca. 14. & 16. Vide & in sequente quaesito.

QVÆSTIO IV.

Qualia Luthero-caluinistarum sint Mendacia circa Sanctos?

DE Conuicijs, blasphemisque calumnijs vide in meo *Luthero-cal. p. 1. q. 72.*

DE MENDACIIS quibus & Cœlites, & Romano-Catholicos nos onerant, in exemplum pauca.

Suæ ipsi præcones sunt impietatis LUTHERANI.

I. LUTHERVS ferm. de Cruce

Quoniam reliquia Sanctorum nihil sunt aliud, quam fidelium Seductiones; ne deinceps populi Deos alienos colant; placere sibi, ut omnes eiusmodi reliquia altissime subterram abscondantur.

Idem in Postilla in festo Annunciationis.

Papiste Virginem Mariam Deum constituunt, Omnipotentiam ei in celo, & in terra attribunt.

Rursum. In Papatu omnes se ad Mariam conuertunt; & plus fauoris & gratia ab ea expectant, quam à Christo ipso.

MELANCHTON in Locis Comm. de præcepto primo, Papistascum Infidelibus iungit: Ratio: Quod idem sit, fingere multos Deos, & Sanctos mortuos inuocare.

Magdeburgenfes. Centuria prima B. Maria

& Sanctorum cultum qua Verbo, qua facto magis quam Approbatum mentiuntur; Quin &, ut manifestam idololatriam, reprobatur fingunt: Inde cæteris in Centuriis quiritantur. Ecclesiam de fecisse ad simulacra muta. Atque Centuria sexta præfatione omnino tragicè deplorant, in saculo secundo & tertio eam fecisse vitium; in quarto & quinto inclinam; in sexto corripit. Verba reddit Illust. Bell. in præf. de Sanctis.

H. CALVINVS l. de reformandæ Ecclesie necessitate ad Carolum V. vnanimitè dissentionem hanc esse, Quod Sancti Vnum Deum colant: Catholicis vero sancti inter Sanctos distribuerint officia, ut summi Deo tanquam collegas eos addiderint, in quorum turba delitescat: Quodque Sanctos loci Dei adorent; Quin & Reliquias, ossa, vestes, calceos. &c.

Idem Inst. l. 4. c. 21. inter causas suarum nobis defectionis ponit; Quod nulli haberi nobiscum conuentus possit, quin aperta per idololatriam pollutio fiat.

Eam sic ostendit l. 3. c. 20. Singulæ culiæ sibi Diuos ascuerunt; in quorum numero secus, atque tutelarium Deorum, fidem se sustulerunt.

Neque modo, (quod olim Israeli exprobat propheta) secundum numerum urbium Dijs sunt erecti; sed secundum capitum multitudinem.

Quæ quidem tam aperta sunt mendacia; ut nec verbum sit opus repetuisse.

Hæc vniuersè dicta sunt.

QVÆSTIO V.

An in celo Sanctos per Apotheosin statuamus?

I. CAL.